

Η αγιότητα είναι εφικτή για όλους

Διαβάζοντας κάθε μέρα στον Όρθρο τα Συναξάρια των Αγίων, την αφοσίωσή τους στον Χριστό μέχρι θανάτου, τα θαύματα που επιτελούνταν με τις προσευχές τους, την σκληρή άσκηση που έκαναν - άλλοι πάνω σε στύλους και άλλοι σε ερήμους- πολλοί σχηματίζουν την εντύπωση ότι οι Άγιοι δεν ήσαν συνηθισμένοι άνθρωποι σαν κι εμάς. Αρκετοί νομίζουν ότι οι άγιοι που είχαν το σθένος να αντιμετωπίζουν με θάρρος και χαρά τα θηρία· ή που είχαν την υπομονή να διατηρούν την ειρήνη της ψυχής τους και στις πιο σκληρές δοκιμασίες και θλίψεις, έ, αυτοί θα ζούσαν μακριά από τις κοινωνίες των ανθρώπων, κλεισμένοι σε Μοναστήρια και Ερημητήρια, όχι σαν κι εμάς που ζούμε σε αυτή την κοινωνία!

Αλλά, αν μόνον κάποιοι ξεχωριστοί άνθρωποι ήσαν προορισμένοι να γίνουν άγιοι, τότε, πώς ο Θεός θα μας προέτρεπε όλους: "να γίνετε άγιοι γιατί εγώ είμαι άγιος" (Α' Πέτρ. 1,16)! Ο Θεός μας έπλασε για να γίνουμε άγιοι όλοι. Η αγιότητα είναι ο σκοπός της ζωής μας. Η αγιότητα δεν είναι για κάποιους πρωταθλητές του πνεύματος, με υπερφυσικές δυνάμεις. Οι άγιοι ήταν σαν κι εμάς. Ορισμένοι μάλιστα, βρέθηκαν σε πιο δύσκολες καταστάσεις από μας. Ασθενείς, φτωχοί, ταλαιπωρημένοι, καηγορούμενοι συκοφαντημένοι, εξορισμένοι, αδικημένοι.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, αμφιβολία, ότι, καθένas από μας, με τη Χάρη του Θεού και με τη δική μας προσπάθεια μπορούμε να γίνουμε άγιοι. Άλλωστε, όλοι εμείς οι βαπτισμένοι χριστιανοί, με τη συμμετοχή μας στη ζωή της Αγίας Εκκλησίας, μπήκαμε στον δρόμο προς την αγιότητα. Δεν έχουμε παρά να τον συνεχίσουμε με πιστότητα. Γι' αυτό σε κάθε θεία Λειτουργία ικετεύουμε τον Κύριο: "*αγίασον ημῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· καὶ δός ημῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ημῶν*" (Εὐχὴ Τρισαγίου Ὑμνου).

Από τα Αγιολόγια της Εκκλησίας καταφαίνεται ότι κάθε χριστιανός, σε όποια κοινωνική τάξη και αν ανήκει, όσο βαρεία και αν έχει αμαρτήσσει, αν ελικρινά το θελήσει, μπορεί να γίνει άγιος. Ας θυμηθούμε αναρίθμητα παραδείγματα ανήθικων ανθρώπων, εγκληματιών, ληστών κ.λπ., που με την ελικρινή μετάνοιά τους εξαγνίστηκαν και γι' αυτό η Εκκλησία τους τιμά ως Αγίους.

Αλλά ποιά είναι τα χαρακτηριστικά της αγιότητας;

-Ο άγιος αγαπά τον Χριστό· λαχταρά την επικοινωνία μαζί Του· ακολουθεί τα ίχνη Του ελεύθερα, αβίαστα, πρόθυμα, πρόσχαρα και αγωνίζεται να προσπερνά τα εμπόδια που επιδιώκουν να διακόψουν την συνοδοιπορία του με τον Χριστό, μέχρι τέλους.

-Ο άγιος, παράλληλα, αγαπά τους συνανθρώπους του, ως εικόνες του Θεού, και φροντίζει με κάθε τρόπο, να εκδηλώνει προς αυτούς έμπρακτα την αγάπη του. Ο άγιος αποκτά νουν Χριστού και εμπνέεται στη ζωή του από το Άγιο Πνεύμα, το οποίο και ενεργεί τον αγιασμό του.

-Ο άγιος αγαπά την ταπείνωση και την αφάνεια. Ο άγιος νικά την υπερηφάνεια, την φιλοδοξία, το εγωιστικό φρόνημα και τις εγωιστικές ενέργειες.

-Ο άγιος ζει με συνεχή μετάνοια και θεωρεί τον εαυτό του, (όπως και ο Απόστολος Παύλος) πρώτο των αμαρτωλών, γι' αυτό και δεν κατακρίνει κανένα.

-Ο άγιος αντιμετωπίζει με υπομονή τις αρρώστιες, τις συκοφαντίες, τις αδικίες, τους διωγμούς, και κάθε στέρηση, γιατί εμπιστεύεται τη ζωή του στον Φιλάνθρωπο Κύριο του Ιησού Χριστό.

-Σε εξαιρετικές, μάλιστα, περιστάσεις, εάν για λόγους εξωτερικούς, ανεξάρτητους προς τη θέλησή του, στερηθεί βασικά πνευματικά εφόδια, όπως τη θεία Λειτουργία και θεία Μετάληψη, δεν πέφτει σε κατάθλιψη και απελπισία. Καταφεύγει, και πάλι, με εμπιστοσύνη στον Πανοικτίρμονα Κύριο, να αναπληρώσει Εκείνος, με τους τρόπους που γνωρίζει, τις πνευματικές του ανάγκες. Εξαιρετικό παράδειγμα στο θέμα αυτό είναι η Αγία Θεοκτίστη η Μήθυμναία.

Η Θεοκτίστη έζησε πριν από 1200 περίπου χρόνια. Από την ηλικία των 20 ετών έγινε Μοναχή σε Μοναστήρι, έξω από τη Μήθυμνα του νησιού Λέσβος. Τα χρόνια εκείνα στο Αγαίον Πέλαγος αλλά και στη Μεσόγειο θάλασσα, κυριαρχούσαν οι πειρατές. Κάποια νησιά από τις συχνές επιδρομές τους είχαν ερημωθεί. Μια νύχτα οι πειρατές επιτέθηκαν στην περιοχή της Μήθυμνας και, μεταξύ άλλων συνέλαβαν, και τη Μοναχή Θεοκτίστη, με σκοπό να τους πωλήσουν ως δούλους στα σκλαβοπάζαρα της Αιγύπτου. Όταν το πλοίο των πειρατών έφθασε στο νησί Πάρος, που τότε ήταν έρημο, η Μοναχή Θεοκτίστη, μετά από προσευχή στην Παναγία, βρήκε τον τρόπο να ξεφύγει από την προσοχή των πειρατών

και να εξεφανιστεί μέσα στο δάσος. Οι πειρατές έφυγαν και η Μοναχή έμεινε τελείως μοναχή επί 35 χρόνια στο έρημο νησί, χωρίς σπίτι και κατέφυγε στον ιστορικό ναό της Εκατονταφυλιανής Πάρου, που σώζεται μέχρι σήμερα. Πώς ζούσε; Μπορούμε να το φανταστούμε. Αλλά εκείνο που της έλλειπε περισσότερο ήταν η θεία Λειτουργία και η θεία Κοινωνία. Η θεία Πρόνοια την αξίωσε στο τέλος της ζωής της να κοινωνήσει μια μόνον φορά, πριν κλείσει τα μάτια της. Όμως αυτές όλες οι στερήσεις δεν την εμπόδισαν στο να φθάσει στην αγιότητα, και να εορτάζεται ως Αγία!

Το πόσο σκληρό είναι για τον Ορθόδοξο Χριστιανό να στερείται τη θεία Λειτουργία και τη θεία Κοινωνία, το έζησαν πρόσφατα εκατομμύρια Ορθοδόξων, εξ αιτίας της επιδημίας του κορωνοϊού! Σκεφθείτε όμως την Αγία Θεοκτίστη να υποφέρει αυτή τη στέρηση, και μάλιστα Μοναχή, επί 35 χρόνια! Παρά ταύτα αναδείχτηκε Αγία.

Επομένως κανένα εξωτερικό εμπόδιο δεν μπορεί να ανακόψει την πορεία μας προς την αγιότητα, αν εμείς αποφασίσουμε να ζήσουμε συντροφιά με τον Χριστό μέχρι τέλους της ζωής μας.

Και ας τελειώσουμε, αδελφοί μου, με τα επιγραμματικά λόγια του Αγίου Βασιλείου:

«Αγιασμός είναι να αφιερωνόμαστε στον Άγιο Θεό ολοκληρωτικά και συνεχώς σε κάθε χρόνο, φροντίζοντας και επιζητώντας αυτά που αρέσουν σε Εκείνον». Αμήν.

Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας